

แบบรายการประกอบคำขอประเมินผลงาน
ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา
เรื่อง ปัจจัยที่มีผลสำเร็จต่อการคัดแยกขยะชุมชน:
กรณีศึกษาเขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร

ของ

ชื่อ นางสาวมลฤดี ตรีวิทย์
ตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุข ระดับ ปฏิบัติการ
ตำแหน่งเลขที่ 328
กลุ่มงาน/ฝ่าย กลุ่มพัฒนาการสุขาภิบาล
สำนัก/กอง/ศูนย์ สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม
กรมอนามัย

เพื่อแต่งตั้งให้ดำรง

ตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุข ระดับชำนาญการ
ตำแหน่งเลขที่ 328
กลุ่มงาน/ฝ่าย กลุ่มพัฒนาการสุขาภิบาล
สำนัก/กอง/ศูนย์ สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม
กรมอนามัย

ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

1. ชื่อผลงานเรื่อง ปัจจัยที่มีผลสำเร็จต่อการคัดแยกขยะชุมชน: กรณีศึกษาเขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร

2. ระยะเวลาที่ดำเนินการ กุมภาพันธ์ – กรกฎาคม 2555

3. สัดส่วนของผลงานในส่วนที่ตนเองปฏิบัติ 100 %

จัดทำรูปแบบและขอบเขตการศึกษา คัดเลือกกลุ่มเป้าหมาย จัดทำแบบสำรวจ ทดลองแบบสำรวจ และปรับปรุงแบบสำรวจ ประสานและจัดส่งแบบสำรวจแก่กลุ่มเป้าหมาย รวบรวม วิเคราะห์ สรุปผล อภิปรายผล การศึกษา และข้อเสนอแนะ

4. ผู้ร่วมจัดทำผลงาน (ถ้ามี) -

5. บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจพฤติกรรมการคัดแยกมูลฝอยของชุมชน ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการคัดแยกมูลฝอยของชุมชน และ เสนอแนะแนวทางในการ ส่งเสริมการคัดแยกขยะชุมชน โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 378 คน โดยใช้เครื่องมือแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน Simple Logistic Regression

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการคัดแยกขยะอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 82.0 สำหรับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการคัดแยกขยะที่กลุ่มตัวอย่างมีหรือได้รับในระดับมาก ได้แก่ ความรู้ในการคัดแยกขยะ รายได้จากการขายขยะที่คัดแยก ความตระหนักต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม การส่งเสริมการทำปุ๋ยหมัก การสนับสนุนด้านงบประมาณ และความเข้มแข็งของผู้นำชุมชน ส่วนพฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างมีหรือได้รับในระดับน้อย ได้แก่ การเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการคัดแยกขยะ เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการคัดแยกขยะของกลุ่มตัวอย่าง จากการวิเคราะห์ด้วยวิธี Simple Logistic Regression พบปัจจัยต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการคัดแยกขยะ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ คือ การสนับสนุนด้านงบประมาณ ซึ่งมีโอกาสที่จะมีพฤติกรรมในการคัดแยกขยะมากเป็น 14.76 เท่าของผู้ที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณในระดับน้อย รายได้จากการขายขยะที่คัดแยก ซึ่งมีโอกาสที่จะมีพฤติกรรมในการคัดแยกขยะมากเป็น 5.83 เท่าของผู้ที่มีรายได้จากการขายขยะที่คัดแยกได้ในระดับน้อย ความรู้ในการคัดแยกขยะ ซึ่งมีโอกาสที่จะมีพฤติกรรมในการคัดแยกขยะมากเป็น 5.83 เท่าของผู้ที่มีความรู้ในเรื่องการคัดแยกขยะในระดับน้อย และการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการคัดแยกขยะ ซึ่งมีโอกาสที่จะมีพฤติกรรมในการคัดแยกขยะมากเป็น 3.32 เท่าของผู้ที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการคัดแยกขยะในระดับน้อย ส่วนปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการคัดแยกขยะ ได้แก่ การส่งเสริมการทำปุ๋ยหมัก จากขยะอินทรีย์ของสำนักงานเขต ความตระหนักว่าการคัดแยกขยะช่วยลดปัญหาสิ่งแวดล้อม และความเข้มแข็งของผู้นำชุมชน ดังนั้นการส่งเสริมการคัดแยกขยะ จึงควรมีการสนับสนุนด้านงบประมาณ แก่ชุมชน ในช่วงแรกของการดำเนินการ เพื่อให้เกิดการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในชุมชน แต่ทั้งนี้ต้องพัฒนาชุมชนให้สามารถดำเนินกิจกรรมนั้นๆต่อไปได้ เพื่อให้เกิดความยั่งยืน ของการคัดแยกขยะโดยชุมชน ให้ความรู้เรื่องการคัดแยกขยะ เพื่อให้ชุมชนมีการคัดแยกขยะอย่างถูกต้องรวมทั้งมีรายได้จากการขายขยะรีไซเคิลที่คัดแยกได้ และสนับสนุนให้ประชาชน ในชุมชนเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการคัดแยกขยะ ของทั้งภาครัฐและเอกชน

6. บทนำ

ปัญหาขยะ จัด เป็นปัญหาหนึ่งที่น่าให้ความสนใจและเป็นเรื่องสำคัญระดับโลก เช่น ปัญหาการกำจัดขยะ ปัญหาการจัดหาที่ดินไว้ทิ้งขยะ รวมทั้งปัญหาการตกค้างของขยะที่เป็นพิษ ปัญหาเหล่านี้ประเทศต่างๆให้ความสนใจมีการกำหนดทิศทางในการแก้ไขกันอย่างต่อเนื่องตลอดมา อย่างไรก็ตามจะพบว่า ปัญหา ขยะมักมีสาเหตุมาจากจำนวนประชากรที่มีจำนวนมากขึ้น แต่ขีดความสามารถของกระบวนการในการเก็บขนและจัดการขยะที่ไม่เพียงพอต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้น ส่งผลให้เกิดปัญหาด้านสุขอนามัยของคนในชุมชน และส่งผลให้เกิดปัญหาด้านอื่นๆ การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่นับว่าเป็นวิธีการหนึ่งในการลดปัญหาขยะ

การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่จะสามารถทำได้มากน้อยเพียงไรนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของขยะ ซึ่งจะเปลี่ยนไปตามสภาพของภูมิอากาศ ฤดูกาล และพฤติกรรมทางเศรษฐกิจสังคม วิถีชีวิตตลอดจนอุปนิสัย และแบบแผนในการบริโภคของแต่ละชุมชน /เมือง โดยทั่วไปมีองค์ประกอบแตกต่างกันไป จากสถานการณ์ขยะในประเทศไทย ซึ่งมีการจัดเก็บขยะชุมชนได้ประมาณ 15 ล้านตัน ขยะเหล่านี้มีสัดส่วนของขยะที่มีศักยภาพในการนำกลับมาใช้ใหม่สูง แต่ในทางปฏิบัติกลับมีการนำขยะกลับมาใช้ใหม่เพียงประมาณ 3.45 ล้านตัน หรือคิดเป็นร้อยละ 23 เท่านั้น โดยส่วนใหญ่เป็นขยะประเภทเศษแก้ว กระดาษ พลาสติก เหล็ก และอะลูมิเนียม ซึ่งคัดแยกผ่านทางกิจกรรมต่าง ๆ อาทิศูนย์วัสดุรีไซเคิลชุมชน ธนาคารขยะรีไซเคิล การเรียกคืนบรรจุภัณฑ์โดยผู้ประกอบการ และการซื้อขายโดยร้านรับซื้อของเก่า อย่างไรก็ตาม แนวโน้มของสัดส่วนขยะที่มีการนำกลับมาใช้ใหม่ในช่วงปี พ.ศ. 2540 – 2552 พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 11 ในปี พ.ศ. 2540 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 26 ในปี พ.ศ. 2552 ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินงานในการนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มีประสิทธิภาพมากขึ้น หลายหน่วยงานจึงได้มีความพยายามในการ พัฒนานโยบายที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการลดและการนำของเสียกลับมาใช้ประโยชน์ เพื่อใช้เป็นกฎหมายหลักในการส่งเสริมให้มีการจัดการของเสียที่ระบบและครบวงจร ตั้งแต่การออกแบบผลิตภัณฑ์ การกำหนดหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้อง การสร้างกลไกให้เกิดการคัดแยกของเสียเพื่อนำกลับไปใช้ซ้ำ ซึ่งเป็นการลดภาระหรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชนจากการจัดการของเสียที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ซึ่งในความเป็นจริงการพัฒนาด้านกฎหมายในประเทศไทยจำเป็นต้องใช้เวลาในการพิจารณา ทำให้ยังไม่สามารถใช้บริบททางด้านกฎหมายมาบังคับใช้ในการส่งเสริมการลดและ การนำของเสียกลับมาใช้ประโยชน์ได้ หลายหน่วยงานจึงได้มีการจัดทำโครงการต่างๆ ขึ้นเพื่อลดปริมาณขยะโดยการรณรงค์ให้ชุมชนมีการคัดแยกขยะก่อนนำไปทิ้ง แต่สัดส่วนของการนำขยะชุมชนกลับมาใช้ใหม่ก็ยังคงน้อยอยู่ ซึ่งมีความแตกต่างเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับ การนำขยะกลับมาใช้ใหม่ในภาคอุตสาหกรรม ซึ่งภาคอุตสาหกรรมในปี พ.ศ. 2552 มีขยะที่เป็นวัสดุซึ่งสามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ ประกอบด้วยขยะประเภทแก้ว กระดาษ พลาสติก เหล็ก อะลูมิเนียม และยาง ประมาณ 11.91 ล้านตัน ขยะเหล่านี้ถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์ ทั้งการแปรรูปใช้ใหม่และใช้ซ้ำ โดยนำมาใช้เป็นเชื้อเพลิงประมาณ 8.08 ล้านตัน หรือร้อยละ 68 เมื่อพิจารณาแนวโน้มสัดส่วนการนำขยะอุตสาหกรรมกลับมาใช้ใหม่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2540 - 2552 โดยเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 29 ในปี พ.ศ. 2540 เป็นร้อยละ 68 ในปี พ.ศ. 2552 ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากในภาคอุตสาหกรรมนั้นมีแรงจูงใจด้านผลประโยชน์และกำไรจากธุรกิจที่จะเพิ่มมากขึ้นหากมีการนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ ผู้วิจัยจึงต้องการทราบถึงแรงจูงใจในการคัดแยกขยะของชุมชน ที่จะทำให้เกิดการนำขยะชุมชนกลับมาใช้ประโยชน์ในสัดส่วนที่เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งต้องการ ทราบถึงปัญหา/อุปสรรคในการคัดแยกขยะของชุมชน

7. วัตถุประสงค์

- 7.1 เพื่อสำรวจพฤติกรรมการคัดแยกขยะของชุมชน
- 7.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการคัดแยกขยะของชุมชน
- 7.3 เพื่อเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมการคัดแยกขยะชุมชน

8. วิธีการดำเนินงาน/วิธีการศึกษา/ขอบเขตงาน

8.1 รูปแบบการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ดำเนินการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม (questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการสุ่มตัวอย่างที่มีการรับรู้ สติสัมปชัญญะดี สุขภาพร่างกายแข็งแรง สามารถสื่อสารได้เข้าใจ และให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม จากประชาชนที่อาศัยอยู่ใน 7 ชุมชนที่เข้าร่วมโครงการการจัดการขยะโดยชุมชน จำนวน 6,599 คน หาขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแทนของประชากรที่ใช้ในการศึกษา โดยคำนวณจากสูตร Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และกำหนดให้ความคลาดเคลื่อนไม่เกินร้อยละ 5 ได้จำนวนทั้งสิ้น 378 คน แล้วทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling) แยกประชากรออกเป็นกลุ่มประชากรย่อยๆ 7 กลุ่มตามพื้นที่ 7 ชุมชน เลือกลุ่มตัวอย่างแบบที่เป็นสัดส่วนตามจำนวนประชากร ในแต่ละชุมชน แล้วดำเนินการสุ่มตัวอย่าง ทีละชุมชน ตามจำนวน โดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) นำบ้านเลขที่ ในแต่ละชุมชนเขียนลงในกระดาษ พับใส่กล่อง จากนั้นทำการสุ่มหยิบ บ้านเลขที่ ขึ้นมาทีละใบจนครบ ลงพื้นที่ภาคสนามร่วมกับประธานชุมชนและเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตคลองสาน โดยเลือกตัวแทนจากบ้านเลขที่เพื่อตอบแบบสอบถาม

8.2 ขอบเขตการศึกษา

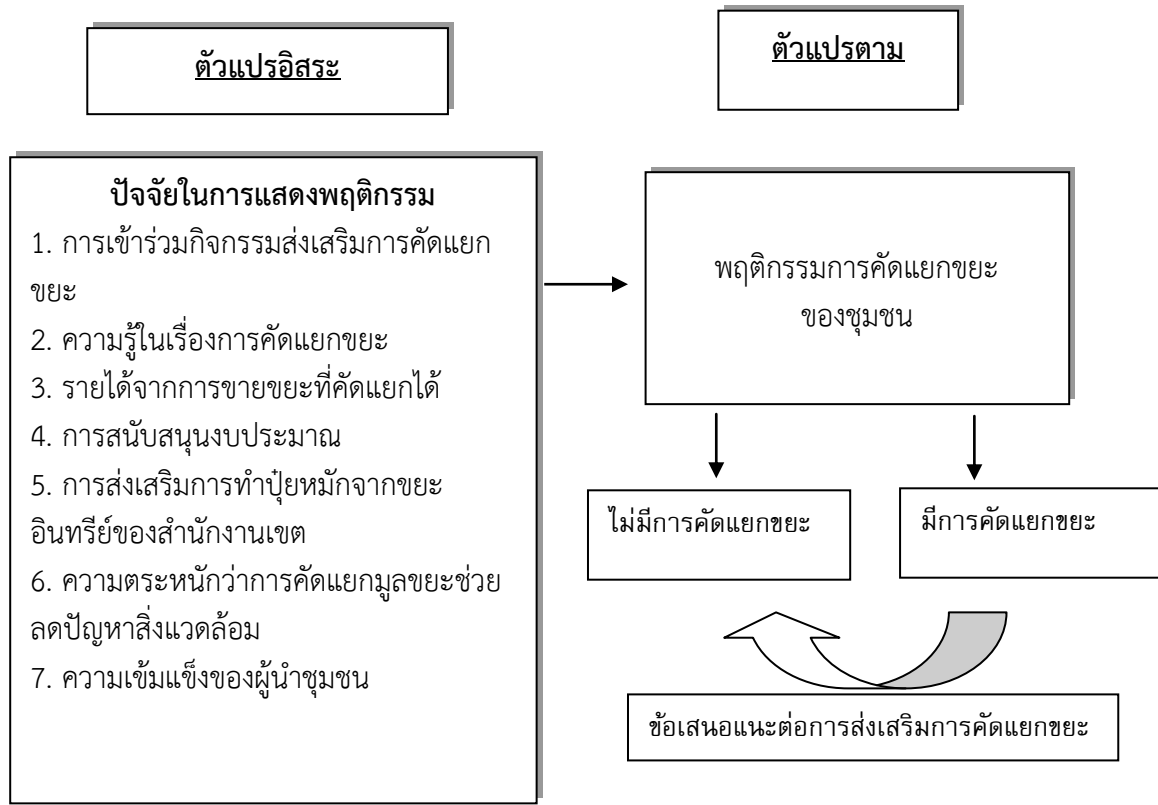
8.2.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา : ศึกษาพฤติกรรมการคัดแยกขยะของชุมชน และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการคัดแยกขยะของชุมชน เช่น ความรู้ของชุมชนในเรื่องการคัดแยกขยะ รายได้จากการขายขยะ การสนับสนุนงบประมาณ จากราชการ เป็นต้น เพื่อนำข้อมูลที่ได้เป็นข้อเสนอแนะและแนวทางในการส่งเสริมการคัดแยกขยะชุมชน

8.2.2 ขอบเขตด้านประชากร : ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชน ในพื้นที่เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร

8.2.3 ขอบเขตด้านพื้นที่: พื้นที่ชุมชนในเขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร

8.2.4 ขอบเขตด้านเวลา : การศึกษาครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการสำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล แปรผล และสรุปผลการศึกษา เป็นระยะเวลา 4 เดือน (กุมภาพันธ์ – กรกฎาคม 2555)

8.3 กรอบแนวคิดการศึกษา

8.4 สมมติฐานในการศึกษา

การศึกษา ปัจจัยที่มีผลสำเร็จต่อการตัดแยกขยะชุมชน : กรณีศึกษาเขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร มีสมมติฐาน จำนวน 8 สมมติฐาน ดังต่อไปนี้

การตรวจสอบผลสำเร็จของการตัดแยกขยะ

สมมติฐานที่ 1 ชุมชนมีพฤติกรรมการตัดแยกขยะอยู่ในระดับมาก

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดแยกขยะของชุมชน

สมมติฐานที่ 2 การเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการตัดแยกขยะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดแยกขยะของชุมชน

สมมติฐานที่ 3 ความรู้ในเรื่องการตัดแยกขยะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดแยกขยะของชุมชน

สมมติฐานที่ 4 รายได้จากการขายขยะที่ตัดแยกได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดแยกขยะของชุมชน

สมมติฐานที่ 5 การสนับสนุนงบประมาณมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดแยกขยะของชุมชน

สมมติฐานที่ 6 การส่งเสริมการทำปุ๋ยหมักจากขยะอินทรีย์ของสำนักงานเขตมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดแยกขยะของชุมชน

สมมติฐานที่ 7 ความตระหนักว่าการตัดแยกขยะช่วยลดปัญหาสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดแยกขยะของชุมชน

สมมติฐานที่ 8 ความเข้มแข็งของผู้นำชุมชนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดแยกขยะของชุมชน

8.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยระบบคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปSPSS for Windows (Statistical Package for the Social Science Version 18) แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ากลาง ค่าเฉลี่ย ค่าสูง – ต่ำ และใช้สถิติอนุมานในการทดสอบสมมติฐานคือการวิเคราะห์แบบ Simple Logistic Regression เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการคัดแยกขยะกับพฤติกรรมการคัดแยกขยะ และพยากรณ์โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์การคัดแยกขยะ

9. ผลการดำเนินงาน/ผลการศึกษา

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยระบบคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปSPSS for Windows (Statistical Package for the Social Science Version 18) แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ากลาง ค่าเฉลี่ย ค่าสูง – ต่ำ และใช้สถิติอนุมานในการทดสอบสมมติฐานคือการวิเคราะห์แบบ Simple Logistic Regression เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการคัดแยกขยะกับพฤติกรรมการคัดแยกขยะ และพยากรณ์โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์การคัดแยกขยะ ในส่วนของการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอผลการศึกษาดังนี้

9.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่องพฤติกรรมการคัดแยกขยะของชุมชน

9.1.1 พฤติกรรมการคัดแยกขยะ

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการคัดแยกขยะที่ค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่าง 0.68 – 1.00 คะแนน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 82.0 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.88 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.23

9.1.2 การเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการคัดแยกขยะ

กลุ่มตัวอย่างมีการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการคัดแยกขยะ ที่ค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่าง 0.00 – 1.33 คะแนน อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 65.1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.18 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48

9.1.3 ความรู้ในการคัดแยกขยะ

กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ในการคัดแยกขยะที่ค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่าง 0.68 – 1.00 คะแนน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 93.9 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.84 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.12

9.1.4 รายได้จากการขายขยะที่คัดแยก

กลุ่มตัวอย่างมีรายได้จากการคัดแยกขยะที่ค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่าง 0.68 – 1.00 คะแนน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 60.3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.74 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.20

9.1.5 ความตระหนักต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม

กลุ่มตัวอย่างมีความตระหนักต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่าง 0.68 – 1.00 คะแนน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 57.9 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.73 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.19

9.1.6 การส่งเสริมการทำปุ๋ยหมัก

กลุ่มตัวอย่างได้รับการส่งเสริมการทำปุ๋ยหมัก ที่ค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่าง 0.68 – 1.00 คะแนน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 97.6 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.98 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.15

9.1.7 การสนับสนุนด้านงบประมาณ

กลุ่มตัวอย่างได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณที่ค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่าง 0.68 – 1.00 คะแนน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 96.0 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.96 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.20

9.1.8 ความเข้มแข็งของผู้นำชุมชน

กลุ่มตัวอย่างมีผู้นำชุมชนที่มีความเข้มแข็ง โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่าง 0.68 – 1.00 คะแนน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 98.1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.98 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.14

9.2 ผลทดสอบสมมติฐานเพื่อหาปัจจัยที่มีผลสำเร็จต่อการคัดแยกขยะของชุมชน

การศึกษาปัจจัยที่มีผลสำเร็จต่อการคัดแยกขยะชุมชน : กรณีศึกษาเขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร มีการทดสอบสมมติฐาน จำนวน 7 สมมติฐาน ดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 2 การเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการคัดแยกขยะ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการคัดแยกขยะของชุมชน

เมื่อพิจารณาระหว่างปัจจัย การเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการคัดแยกขยะ กับพฤติกรรมการคัดแยกขยะ ของชุมชน โดยการวิเคราะห์แบบ Simple Logistic Regression ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัย การเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการคัดแยกขยะ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการคัดแยกขยะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 โดยผู้ที่มี การเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการคัดแยกขยะ ในระดับมาก มีโอกาสที่จะมีพฤติกรรมในการคัดแยกขยะอยู่ในระดับมากเป็น 3.32 เท่า ของผู้ที่มี การเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการคัดแยกขยะ ในระดับน้อย

สมมติฐานที่ 3 ความรู้ในเรื่องการคัดแยกขยะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการคัดแยกขยะของชุมชน

เมื่อพิจารณาระหว่างปัจจัยความรู้ในเรื่องการ คัดแยกขยะกับพฤติกรรมการคัดแยกขยะของชุมชน โดยการวิเคราะห์แบบ Simple Logistic Regression ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยความรู้ในเรื่องการคัดแยกขยะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการคัดแยกขยะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 โดยผู้ที่มีความรู้ในเรื่องการคัดแยกขยะในระดับมาก มีโอกาสที่จะมีพฤติกรรมในการคัดแยกขยะอยู่ในระดับมากเป็น 5.83 เท่า ของผู้ที่มีความรู้ในเรื่องการคัดแยกขยะในระดับ

สมมติฐานที่ 4 รายได้จากการขายขยะที่คัดแยกได้มีความ สัมพันธ์กับพฤติกรรมการคัดแยก ขยะของชุมชน

เมื่อพิจารณาระหว่างปัจจัยรายได้จากการ ขายขยะที่คัดแยกได้กับพฤติกรรมการคัดแยกขยะของชุมชน โดยการวิเคราะห์แบบ Simple Logistic Regression ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยรายได้จากการขายขยะที่คัดแยกได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการคัดแยกขยะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 โดยผู้ที่มีรายได้จากการขายขยะที่คัดแยกได้ในระดับมาก มีโอกาสที่จะมีพฤติกรรมในการคัดแยกขยะอยู่ในระดับมากเป็น 5.83 เท่า ของผู้ที่มีรายได้จากการขายขยะที่คัดแยกได้ในระดับน้อย

สมมติฐานที่ 5 การสนับสนุนงบประมาณมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการคัดแยกขยะของชุมชน

เมื่อพิจารณาระหว่างปัจจัยการสนับสนุนงบประมาณกับพฤติกรรมการคัดแยกขยะของชุมชน โดยการวิเคราะห์แบบ Simple Logistic Regression ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินโครงการของสำนักงานเขต มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการคัดแยกขยะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 โดยผู้ที่มีการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินโครงการของสำนักงานเขตในระดับมาก มีโอกาสที่จะมีพฤติกรรมในการคัดแยกขยะอยู่ในระดับมากเป็น 14.76 เท่า ของผู้ที่มีการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินโครงการของสำนักงานเขตในระดับน้อย

สมมติฐานที่ 6 การส่งเสริมการทำ ปู่หมักจากขยะอินทรีย์ของสำนักงานเขตมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการคัดแยกขยะของชุมชน

เมื่อพิจารณาระหว่างปัจจัยการส่งเสริมการทำปุ๋ยหมักจากขยะอินทรีย์ของสำนักงานเขตกับพฤติกรรมการคัดแยกขยะของชุมชน โดยการวิเคราะห์แบบ Simple Logistic Regression ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยการส่งเสริมการทำปุ๋ยหมักจากขยะอินทรีย์ของสำนักงานเขตไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการคัดแยกขยะ

สมมติฐานที่ 7 ความตระหนักว่าการคัดแยกขยะช่วยลดปัญหาสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการคัดแยกขยะของชุมชน

เมื่อพิจารณาระหว่างปัจจัยความตระหนักว่าการคัดแยกขยะช่วยลดปัญหาสิ่งแวดล้อมกับพฤติกรรมการคัดแยกขยะของชุมชน โดยการวิเคราะห์แบบ Simple Logistic Regression ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยความตระหนักว่าการคัดแยกขยะช่วยลดปัญหาสิ่งแวดล้อมไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการคัดแยกขยะ

สมมติฐานที่ 8 ความเข้มแข็งของผู้นำชุมชนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการคัดแยกขยะของชุมชน

เมื่อพิจารณาระหว่างปัจจัยความเข้มแข็งของผู้นำชุมชนกับพฤติกรรมการคัดแยกขยะของชุมชน โดยการวิเคราะห์แบบ Simple Logistic Regression ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยความเข้มแข็งของผู้นำชุมชนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการคัดแยกขยะ

10. การนำไปใช้ประโยชน์

จากผลการศึกษาทำให้ทราบสถานการณ์การคัดแยกขยะในชุมชน รวมถึงทราบปัจจัยที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการคัดแยกขยะชุมชน ดังนั้นจึงควรนำข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาไปพิจารณาดำเนินการต่อทั้งในส่วนของภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งขยายการศึกษาให้กว้างขึ้นในระดับภูมิภาค ระดับประเทศ เพื่อส่งเสริมการลดปริมาณขยะโดยการรณรงค์ให้ชุมชนมีการคัดแยกขยะก่อนนำไปทิ้ง ซึ่งเป็นการลดปัญหาของการจัดการขยะที่ต้นทาง และเพิ่มสัดส่วนของการนำขยะชุมชนกลับมาใช้ใหม่อีกด้วย

11. ความยุ่งยากในการดำเนินการ/ปัญหา/อุปสรรค (ที่เป็นปัญหายุ่งยากของผู้ดำเนินการ)

การลงพื้นที่ชุมชนเพื่อทำการเก็บแบบสอบถามจำเป็นต้องใช้กำลังคนและเนื่องจากวันปกติประชาชนออกไปทำงาน ดังนั้นจึงต้องเก็บแบบสอบถามในวันหยุดเพื่อให้สามารถเก็บแบบสอบถามกับประชาชนได้ ทำให้ต้องใช้เวลามากในการเก็บแบบสอบถาม

12. ข้อเสนอแนะ/วิจารณ์

1. การสนับสนุนด้านงบประมาณเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการคัดแยกขยะของกลุ่มตัวอย่างมากที่สุดที่พบจากการศึกษานี้ ดังนั้นในช่วงเริ่มต้น การส่งเสริมการคัดแยกขยะ จึงควรให้การสนับสนุนด้านงบประมาณบางส่วนแก่ชุมชน เพื่อให้เกิดการดำเนินกิจกรรมต่างๆในชุมชน แต่ทั้งนี้ต้องพัฒนาชุมชนให้สามารถดำเนินกิจกรรมนั้นๆต่อไปได้ เพื่อให้เกิดความยั่งยืนของการคัดแยกขยะโดยชุมชน

2. ส่งเสริมความรู้เรื่องการคัดแยกขยะ เพื่อให้ประชาชนมีการคัดแยกขยะอย่างถูกต้องรวมทั้งมีรายได้จากการขายขยะ รีไซเคิลที่คัดแยกได้ พร้อมทั้ง ควรเพิ่มร้านรับซื้อขยะ ตรวจสอบบราคารับซื้อขยะอย่างสม่ำเสมอเพื่อเกิดราคาที่เป็นธรรมแก่ประชาชน หากเป็นไปได้ควรส่งเสริมให้มีการจัดตั้งธนาคารขยะชุมชนเพื่อส่งเสริมให้ชุมชนมีการคัดแยกขยะ และนำกำไรจากธนาคารจัดตั้งกองทุนเพื่อใช้ในการทำ กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมต่อไป

3. จากการที่การส่งเสริมการทำปฎิบัติจากขยะอินทรีย์ของสำนักงานเขตไม่มีผลต่อพฤติกรรมการคัดแยกขยะอินทรีย์ของประชาชน อาจจะต้องข้จำกัดในด้านพื้นที่ เวลาที่ต้องใช้ในการทำปฎิบัติ หรือ ปริมาณขยะอินทรีย์ของแต่ละครัวเรือนมีน้อย ดังนั้นสำนักงานเขตจึงควรเป็นหน่วยงานกลางในการรวบรวมขยะอินทรีย์จากประชาชนในชุมชนไปดำเนินการทำปฎิบัติในพื้นที่ของสำนักงานเขต แล้วจึงแจกจ่ายให้กับประชาชน ซึ่งถือเป็นการลดปริมาณขยะรวมที่สำนักงานเขตต้องเก็บขนไปทิ้ง นับว่าได้ประโยชน์ด้วยกันทั้งสองฝ่าย

4. ส่งเสริมศักยภาพผู้นำชุมชน ให้มีวิสัยทัศน์ มีบทบาทความเป็นผู้นำ มีความตระหนักและให้ความสำคัญต่อปัญหาของชุมชน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์แนวทางการแก้ปัญหาและการพัฒนาต่าง ๆ เพื่อให้ได้รับการยอมรับจากประชาชน พร้อมทั้งชี้ให้เห็นประโยชน์ของการดำเนินการคัดแยกขยะในชุมชน เพื่อให้ผู้นำชุมชนร่วมเผยแพร่ เชิญชวน หนุนแรงค์ให้ประชาชนมีการคัดแยกขยะชุมชน

13. กิตติกรรมประกาศ

การศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีผลสำเร็จต่อการคัดแยกขยะชุมชน : กรณีศึกษาเขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร สำเร็จลงได้ด้วยดี จากความร่วมมือของผู้ให้การสนับสนุนในการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งนางปริยานุช บุรณะภักดี หัวหน้ากลุ่มพัฒนานามัยสิ่งแวดล้อม ชุมชนและเมือง สำหรับ คำแนะนำ อันเป็นประโยชน์ในการศึกษา ตลอดจนเจ้าหน้าที่สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม ซึ่งให้คำแนะนำและประสานงาน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ สำนักงานเขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและให้ความร่วมมือในการทำการศึกษาคั้งนี้ด้วยดีเสมอมา

ผู้ศึกษาหวังว่าการศึกษาคั้งนี้ จะก่อให้เกิดประโยชน์ทางด้านวิชาการและการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานการจัดการขยะชุมชน ต่อไป

14. เอกสาร/เว็บไซต์อ้างอิง

- (1) กรมควบคุมมลพิษ. 2553. รายงานการกำจัดขยะ. กรุงเทพมหานคร: กรมควบคุมมลพิษ.
- (2) กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม. 2552. การส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม.
- (3) กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม. 2553. การบริหารจัดการขยะและเทคโนโลยีที่เหมาะสมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน. กรุงเทพมหานคร: กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม.
- (4) กรุงเทพมหานคร. 2554. รายงานผลการดำเนินงานประจำปี 2553. กรุงเทพมหานคร: สำนักสิ่งแวดล้อม.
- (5) ชัชกุล รัตนวิบูลย์. 2543. พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในชุมชนเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- (6) ชูชีพ แก้วคุ้ม. 2551. การจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลบ้านแยง. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
- (7) วิรัช ชมชื่น. 2537. พฤติกรรมการกำจัดขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองนครปฐม. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

(8) อนุรักษ์ คงดั้น. 2546. **ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

(9) ธนาพร ประสิทธิ์นราพันธ์. 2544. **รายงานการวิจัยเรื่องการจัดการขยะชุมชน กรณีบ้านดงม่อนกระโทง เทศบาลนครลำปาง.** ลำปาง: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

(10) เยาวลักษณ์ ทองอุ่มใหญ่. 2545. **การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานโครงการชุมชนร่วมใจรักสะอาดเพื่อสิ่งแวดล้อมที่ดีของกรุงเทพมหานคร : กรณีศึกษาชุมชนในเขตบางแค.** วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

(11) วิภาเพ็ญ เจียสกุล. 2536. **พฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตพื้นที่ชั้นกลางของกรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

(12) วิสาชา ภูจินดา. 2553. **ระเบียบวิธีวิจัยและสถิติทางด้านสิ่งแวดล้อม.** คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: บางกอกบลิ๊ก.

(13) สมสมาน อาชารัฐ. 2548. **การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอย: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลธาตุทอง อำเภอปอทอง จังหวัดชลบุรี.** วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.

(14) สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ. 2552. **นโยบายและมาตรการพัฒนาสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ.** กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ.

(15) สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. 2553. **รายงานสถานการณ์สิ่งแวดล้อม** กรุงเทพมหานคร: สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ

(นางสาวมลฤดี ตรีวัย)

ผู้เสนอผลงาน

..... / /

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

ลงชื่อ

(นางปรียานุช บุรณะภักดี)

ตำแหน่ง หัวหน้ากลุ่มพัฒนามัยสิ่งแวดล้อม
ชุมชนและเมือง

..... /..... /.....

ลงชื่อ

(นายพิชญ์ แสนประเสริฐ)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม

..... /..... /.....

หมายเหตุ

1. หากผลงานมีลักษณะเฉพาะ เช่น แผ่นพับ หนังสือ แอพบน้ทักเสียง ฯลฯ ผู้เสนองาน อาจส่งผลงานจริงประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการก็ได้
2. จำนวนไม่เกิน 15 หน้า

แบบรายการประกอบคำขอประเมินผลงาน
ข้อเสนอแนวคิด/วิธีการ เพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลสำเร็จต่อการจัดการผลิตภัณฑ์
วัตถุดิบทรายในครัวเรือน

ของ

ชื่อ นางสาวมลฤดี ตรีวัย

ตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุข ระดับ ปฏิบัติการ

ตำแหน่งเลขที่ 328

กลุ่มงาน/ฝ่าย กลุ่มพัฒนาการสุขาภิบาล

สำนัก/กอง/ศูนย์ สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม

กรมอนามัย

เพื่อแต่งตั้งให้ดำรง

ตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุข ระดับ ชำนาญการ

ตำแหน่งเลขที่ 328

กลุ่มงาน/ฝ่าย กลุ่มพัฒนาการสุขาภิบาล

สำนัก/กอง/ศูนย์ สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม

กรมอนามัย

ข้อเสนอแนวคิด/วิธีการ เพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1. ชื่อผลงานเรื่อง ปัจจัยที่มีผลสำเร็จต่อการจัดการผลิตภัณฑ์วัตถุดิบตรายในครัวเรือน
2. ระยะเวลาที่ดำเนินการ ปีงบประมาณ 2558
3. สรุปเค้าโครงเรื่อง

3.1 หลักการและเหตุผล

ชีวิตประจำวันของทุกคนมีโอกาสสัมผัสกับสารเคมีซึ่งแม้จะมีประโยชน์อย่างยิ่งแต่ก็มีอันตรายอยู่ด้วย เนื่องจากวัตถุดิบตรายบางชนิดในผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในชีวิตประจำวันก่อให้เกิดอันตรายและเกิดมลภาวะอากาศในอาคารบ้านเรือนได้ เช่น กระจกทึบเนอร์ หลอดไฟฟ้าฟลูออเรสเซนต์ น้ำยาทำความสะอาดต่างๆ สเปรย์ฉีดผม ผลิตภัณฑ์น้ำยาฆ่าเชื้อโรค น้ำยาล้างสี กาว ยาฆ่าแมลง และน้ำยาทำความสะอาดต่างๆ เป็นต้น ผลิตภัณฑ์ตรายที่เป็นที่นิยมและเพิ่มปริมาณการใช้มากขึ้น คือ ผลิตภัณฑ์ประเภทที่ใช้ไล่หรือกำจัดยุงและแมลง เช่น ยาจุดกันยุง สเปรย์ฉีดยุง สารกำจัดมด หนู ปลวก เห็บ เหา เป็นต้น และผลิตภัณฑ์ประเภทใช้ทำความสะอาดเครื่องสุขภัณฑ์และพื้น เช่น น้ำยาขัดคราบสกปรก ในห้องน้ำ เนื่องจากมีความสะดวกรวดเร็วในการใช้งาน ราคาไม่แพง ประกอบกับมีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ของผู้ผลิตเป็นผลให้มีการใช้งานมากยิ่งขึ้น การใช้ผลิตภัณฑ์ต่างๆเหล่านี้ทำให้เกิดปัญหาการเพิ่มขึ้นของของเสียอันตรายในชุมชน ซึ่งขยะอันตรายจากชุมชนมีปริมาณถึงร้อยละ ๒๒ ของปริมาณของเสียอันตรายที่เกิดขึ้นทั้งหมดเฉลี่ย ๑.๘๓ ล้านตันต่อปี โดยปัญหาหลักที่เกิดขึ้นคือ ของเสียอันตรายเหล่านี้ยังคงพบถูกทิ้งปะปนกับขยะมูลฝอยทั่วไป หากได้รับการกำจัดที่ไม่ถูกวิธีย่อมส่งผลกระทบต่อทั้งสิ่งแวดล้อมในชุมชน และสุขภาพอนามัยของประชาชนในชุมชน

ดังนั้น การส่งเสริมให้มีชุมชนมีการจัดการเคมีวัตถุอย่างเป็นระบบ มีความรู้ความเข้าใจตระหนักถึงพิษภัยของการใช้ผลิตภัณฑ์ตรายในครัวเรือน จึงมีความจำเป็นที่ต้องศึกษาปัจจัยที่มีผลสำเร็จต่อการจัดการผลิตภัณฑ์ตรายในครัวเรือน เพื่อสำรวจพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์ตรายในครัวเรือน ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์ตราย และหาข้อเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมการจัดการผลิตภัณฑ์ตรายในครัวเรือนอย่างถูกวิธี

3.2 บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ

การศึกษานี้เป็นการศึกษาภาพรวมของชุมชนที่มีการใช้ผลิตภัณฑ์ตรายในอาคารบ้านเรือน และมีปัญหาของการใช้ผลิตภัณฑ์ตราย จึงจำเป็นต้องมีการคัดเลือกชุมชนที่สามารถเป็นตัวแทนของชุมชนที่มีปัญหาของการใช้ผลิตภัณฑ์ตรายได้ รวมทั้งต้องเตรียมความพร้อมของชุมชนประสานงานความร่วมมือกับผู้นำชุมชนเพื่อให้การเก็บข้อมูลเป็นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิธีการเก็บข้อมูล ต้องเก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังนี้

- 1) ข้อมูลจากเอกสารและรายงานที่เกี่ยวข้อง จากข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิ
- 2) แบบสอบถาม
- 3) แบบสัมภาษณ์

กรอบแนวคิด ของการศึกษานี้ประกอบด้วย ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)คือ ปัจจัยในการแสดงพฤติกรรม และตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ พฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์วัตถุอันตราย

3.3 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ทราบถึงพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายในครัวเรือน
- 2) ทราบถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์วัตถุอันตราย
- 3) ทราบถึงข้อเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมการจัดการผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายในครัวเรือน

อย่างถูกวิธี

3.4 ตัวชี้วัดความสำเร็จ

ข้อมูลจากการศึกษาสามารถนำมาพัฒนา แนวทางการดำเนินงาน ด้านการพัฒนาอนามัยสิ่งแวดล้อมชุมชนและเมือง จัดทำคู่มือส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ วัตถุอันตรายในครัวเรือนอย่างปลอดภัย

ลงชื่อ

(นางสาวมลฤดี ตรีวิทย์)

ผู้เสนอผลงาน

..... / /